יום ג', כ' בשבט תשס"א (13 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בשנת תרס"ב(1902-5662) **נפתחו** היום, **כ' בשבט**, **השערים של "שערי צדק"**, בית-הרפואה הראשון מחוץ לחומות ירושלים, להביא מזור לתושבי העיר. סיפור בניית בית-הרפואה מתחיל בעצם בכשלון התכנית לבניית מוסד זה בעיר העתיקה. ד"ר משה וואלך, שבא מקלן שבגרמניה (בשנת 1891), התחיל את עבודתו, ביוזמת הוועד היהודי בפרנקפורט, בבתי המחסה ברובע היהודי ואח"כ פתח קליניקה בחצר רחוב הארמנים. "שערי צדק" נבנה עקב הגידול המואץ של האוכלוסיה היהודית שבין החומות במאה ה 19- והמחסור החמור ברופאים לטיפול בקהילה היהודית.
ב 1897- הונחה אבן-הפינה לבניין בית-הרפואה ברח' יפו והיום, כאמור, - 5 שנים לאחר-מכן - נחנך המבנה המפואר במעמד ברבנים הראשיים, מושל העיר והקונסול הגרמני.
כ 80- שנה שירת בית-הרפואה את תושבי ירושלים עד אשר בשנת 1980 עבר למשכנו החדש סמוך לשכונת בית וגן. מאז ניטש המבנה, נבזז ורבה בו העזובה. [עלון "זמן.מקום"]
{הערה אישית: כל הבנים שנולדו לנו בארץ נולדו בזה, הבניין המקורי, כולל אחד שנולד היום, יום הולדתו גם של בית-הרפואה. הבנות נולדו בבניין החדש. יש בכך משמעות...?!}

§§§

סיום דבריו של הרב קוק בעניין חודש שבט:

ואת שאיפתו הכמוסה להיות שותף פעיל במעשה יצירה זה, רצה (הגר"א) להמחיש בנטיעה, שהיא בסוד קץ המגולה, אלא ש(הוא אישית) לא זכה לזה.

[עד כאן כתביו של הרב קוק במאמר זה. השלמת הדברים – פרי עטו של עורך הספר, "**באר מגד ירחים**" (הרב עוזי קלכהיים) בו נמצא המאמר]

שנים רבות לאחר מכן, התרחב היישוב, ומשאלות הלב שהיו בחזון רוחו של הגאון [ר' אליהו מווילנא] הפכו למציאות ממשית. הקץ המגולה – עשה כיברת דרך – וארץ-ישראל החלה לתת פריה בעין יפה. ועמד תלמיד תלמידיו – חניך ישיבת וולוז'ין [הרב קוק זצ"ל] – וניסח עניין זה בצורה מוחשית יותר, בהתאם להתקדמות פעמי הגאולה. בראותו את החזון המתגשם על אדמת ארצנו כתב בפתגם של חודש שבט: **"מַטְעֵי עצי פרי על אדמת הקודש יפריחו תקוות דור דורים".**

דור דורים – הוא דורו של משיח. בדיון [מסכת סנהדרין צ"ט.] על משך תקופת המשיח, מביא רבי ראיה שאותה תקופה תימשך שלושה דורות, מן הפסוק: **"יִירָאוּךָ עִם שֶׁמֶשׁ וְלִפְנֵי יָרֵחַ דּוֹר דוֹרִים".**[תהלים **ע"ב** 5] בזמנו של הרב קוק, מטעי עצי פרי היו לחזון גלוי, אלא שלא רבים ראו בכך את הסימנים דאתחלתא, והיה צורך להשריש בלבבות שאכן ביאה שלישית החלה. עצי פרי באדמת קודש מפריחים בלבבות את תקוות דור דורים, את אמונת המשיח שפעמיו קרבים והולכים ככל שתוסיף ארץ-ישראל להניב פירותיה. המפגש בין העם והארץ נותן אותותיו בתנובת הארץ. ברכת הארץ היא ביטוי מוחשי להתחדשות היצירה והנטיעה כבימי קדם. ודברי הנביא מתגשמים ונצבים לעינינו במלוא הדרם:

"והארץ הַנְּשַׁמָּה תֵּיעבד תחת אשר היתה שממה לעיני כל עובר.
ואמרו, הארץ הַלֵּזוּ הַנְּשַׁמָּה היתה כגן-עדן
והערים הֶחֳרֵבות והַנְּשַׁמּות והנהרסות בצורות יָשָׁבו.
וְיָדְעו הגויים אשר יישארו סביבותיכם כי אני ה' בניתי הנהרסות, נטעתי הַנְּשַׁמָּה,

יום נעים (עם תפילה לפדיון שבויי ישראל...)

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 08-6432843 (מרדכי)

בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום **ג'**, **כ'** ב**שבט** תשס"א (**13** בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אני ה' – דברתי ועשיתי." [יחזקאל **ל"ו** 34-36]

יום נעים (עם תפילה לפדיון שבויי ישראל...)

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 08-6432843 (מרדכי)